

Un abans i un després en l'oncologia

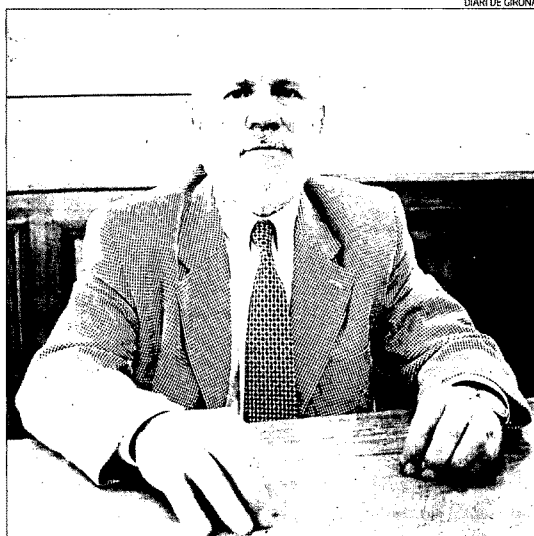
► El metge Pau Viladiu ha mort aquesta setmana però deixa un llegat incalculable en la investigació mèdica a Girona

GIRONA | DdG

■ Pau Viladiu pertany a aquesta generació d'oncòlegs que han estat testimonis i protagonistes de la progressió que ha fet la investigació del càncer i que ha permès convertir-la en una malaltia, en molts casos, curable. En Pau, que ha estat l'impulsor de l'oncologia a la província, ha mort aquest passat dimarts a l'edat de 67 anys. Deixa un llegat incalculable en la investigació mèdica i un gran rècord per la seva qualitat humana entre les seves amistats, companys de feina i família.

Va començar la seva carrera com a metge a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona on va treballar fins al 1976 com a cap d'oncologia mèdica. A l'abril d'aquell any va arribar a Girona per obrir un servei de la seva especialitat i, tal i com recorda el doctor i amic, en Miquel Beltran, aquell mateix juny el va contractar per aquella aventura professional. «Era un superclasse tant professional com humanament», explica.

Beltran considera que en Pau tenia «una visió àmplia de tota l'especialitat d'oncologia. No es que-

El doctor Pau Viladiu en una imatge d'arxiu de 1999.

dava en la teoria sinó que era molt pràgmic».

El doctor Pau Viladiu ha estat a Girona el cap d'Oncologia dels

Hospitals de Santa Caterina i Josep Trueta i director de la Unitat d'Epidemiologia i Registre del Càncer a Girona. La seva activitat de re-

El seu amic, el doctor Miquel Beltran, afirma que era un home pràgmic, d'equip i un gran comunicador

cerca ha estat estretament lligada a l'estudi sobre el diagnòstic del càncer de mama i va dirigir diversos estudis d'avaluació de noves drogues per al tractament hormonal d'aquest tipus de càncer. A banda, també deixa estudis epidemiològics sobre les causes del càncer de coll d'úter i va desenvolupar els registres de tumors hereditaris i poblacionals arreu de Catalunya. De la mateixa manera, va ser el primer en dirigir l'Institut Català d'Oncologia.

«Professionalment va ser l'introduïdor del concepte d'oncologia mèdica a Espanya i a Catalunya», apunta en Miquel Beltran, que afegeix que també va ser «qui va introduir la determinació dels receptors hormonals en el càncer de mama», una investigació que va desenvolupar a la Universitat de Cleveland i que posteriorment va exportar cap aquí.

Els que han treballat al seu costat, com en Miquel, asseguruen que en Pau s'ha caracteritzat pel «rigor» en la seva investigació clínica, epidemiològica i la investigació bàsica. «La seva màxima era fer bé la feina allà on estigués, ja fos com a docent, investigador o assistencial», afirma.

A la seva dedicació i saviesa cal sumar-hi el do de gentes. El doctor Miquel Beltran explica que era «un gran comunicador i un gran estimador de la gent que formava part del seu equip i dels altres».

L'altra cara de Pau Viladiu, també pública, era l'artística. Treballava des del fang fins a la pintura, passant per la literatura. Ell mateix reconeixia en un article publicat el 6 de juny de 1999 al **Diari de Girona** que «tothom hauria de llançar-se al repte de trencar la barreira que ens aïlla de l'art i buscar el seu fons creatiu». Beltran afirma que ha estat «un mestre en tot el sentit de la paraula». «Hem après en organització, a treballar en equip i també que la investigació comença amb la curiositat organitzada, com ell deia» recorda.

GRÀCIES, DR. PAU VILADIU

Marina Geli

EXCONSELLERA DE SALUT
I DIPUTADA AL PARLAMENT PEL PSC

*Lexconsellera recorda
la figura professional i
humana del doctor
Pau Viladiu i la seva
vinculació amb Girona*

Una mort prematura per una llarga, dura malaltia crònica ens ha deixat orfes del Dr. Pau Viladiu i Quesada.

Voldria tenir un record personal, professional, polític, gironí i català. El Dr. Viladiu, nascut a Barcelona el 1943, vivia a Porqueres des de feia més de trenta anys. Home forjat en ell mateix, va treballar en una empresa d'assegurances, però la vocació sanitària el va portar a estudiar Infermeria i després Medicina. Inicialment va fer endocrinologia, però ja a l'Hospital de Santa Creu i Sant Pau de Barcelona inicià la seva vocació per l'oncologia. Però la seva formació de cuidar i curar el fa un metge humanista, que sap que acompanyar en la vida i en la mort és indistricable.

Es formà als Estats Units, a la Case Western Reserve University de Cleveland. És el pensador i impulsor d'un model d'atenció al pacient amb càncer que requereix d'inversió en epidemiologia, responsable dels primers regis-

tres de càncer a Catalunya, des de Girona. Era ara el sènior-expert del registre de càncer de Catalunya. Requereix prevenció i diagnòstic precoç -el seu suport al cribatge poblacional de càncer de mama està canviant la mortalitat i ara iniciant-se pel càncer de còlon-. Homogeneïtzació dels tractaments -quirúrgics, radioteràpia o quimioteràpia- i ple desplegament de les cures pal·liatives amb acompanyament a una mort digna. Aquest model integral va permetre que es creés l'empresa pública Institut Català d'Oncologia (ICO) que va presidir a tot Catalunya. A la demarcació de Girona, l'ICO coordina atenció a persones amb càncer amb la resta de xarxa sanitària d'atenció primària, hospitalària, sociosanitària i les associacions de suport. Ara també, un altre gironí presi-

deix l'ICO, el Dr. Josep Maria Vilà.

El Dr. Viladiu sabia que la docència i la recerca eren paral·leles a la millora assistencial contínua. Era mestre i investigador. Un metge de ciència i humanisme, assistencial, docent, investigador i gestor. De retorn a Girona, treballà a l'Hospital Josep Trueta, on va ser director i posteriorment a l'Hospital de Santa Caterina de Girona -des del 2004 a Salt-.

Persona reconeguda amb la medalla al mèrit sanitari Josep Trueta el 2003 i premi Duran i Reynals a la millor carrera professional en oncologia, entre altres. President de la Societat Espanyola d'Oncologia. Voldria un últim record més personal. A finals dels setanta, jo, una jove estudiant de Medicina anava d'assistent els estius a aprendre a l'Hospital de Santa Caterina i vaig conèixer el bon metge mestre i sobretot amb una gran qualitat humana. Segur que em va

marcar per la resta de la meua vida professional, en descobrir que no hi ha malalties sinó malalts. Anys més tard vaig tornar a les velles pedres de l'antic Santa Caterina, ara convertit en la seu magnífica de la Generalitat a Girona, per acompanyar a morir d'un càncer el meu pare i la fredor i la impotència eren compensades per un model de qualitat tècnica i humana inspirat pel Dr. Viladiu feia anys. Gràcies al Dr. Viladiu per ser com era un «homenot» com hagués dit Josep Pla. Un home complet, culte, compromès, progressista, professional. El seu lideratge ha marcat l'alt nivell de l'Oncologia de Catalunya.

També per haver exercit de gironí, d'amant del Pla de l'Estany des de Porqueres. Una abraçada a la família i als amics i companys. Les persones que es fan estimar, viuen entre nosaltres per sempre, en la nostra memòria i història.

Gràcies, Dr. Viladiu.